

ایرانی به سفارت نمیروود و رای هم به سفارت نمیدهد

از افغانها بیاموزید

امیر فیض- حقوقدان

هیچ قرار نبود که راجع به توصیه رجوع به سفارتخانه های خارجی و دادن رای انتخابات به سفارتخانه ها چیزی نوشته شود، زیرا آنقدر که بضاعت علمی و غلیان احساسات اجازه میداد نوشته شده است، ولی خبری راجع به افغانستان خواندم که آنقدر شرمسار شدم که این مختصر به روی کاغذ پرید.

خبر را ملاحظه کنید

((شماری از نهاد های مذهبی که مسئولیت برگزاری بیست و چهارمین سالگرد درگذشت آیت الله خمینی را برگزار کردند از او با عنوان منجی مسلمانان جهانی و شخصیت فرامرزی یاد کردند.

اما عده ای از جوانان با اعتراض به نفس برگزاری این مراسم با تجمع در میدان شهید مزاری، در غرب کابل، بزرگداشت از سالروز وفات آیت الله خمینی را سالروز وفات شخصیت بیگانه خواندند و محسن جمال مسئول گروه موسوم به ارزشهای ملی افغانستان که بابت برگزاری سالگرد درگذشت آیت الله خمینی در افغانستان مخالف هستند به بی - بی - سی، گفت ما با تجلیل تمام شخصیت های غیر ملی و بیگانه در افغانستان مخالفیم همانطور که با برگزاری سالگرد قاضی احمد رهبر علمای پاکستان و بن لادن خودداری کردیم.

او افزود ما از دولت افغانستان می خواهیم جلوی این گونه حرکت هارا بگیرد زیرا این حرکت ها باتوجه به اینکه چهره مدنی و مذهبی دارد ولی در حقیقت اهداف سیاسی بیگانگان را دنبال میکند))
(پایان خبر)

تشخیص درست و صادقانه

این افغانی که ملت و کشور و فرهنگش قرنهای عقب تر از ملت و فرهنگ ماست تشخیص داده است، پشت این حرکتها (از جمله توصیه رجوع به سفارتخانه ها) با آنکه چهره مدنی اعتراض به انتخابات جمهوری اسلامی را دارد در حقیقت اهداف سیاسی بیگانگان را دنبال میکند

بر واضح است که تجلیل از شخصیت یک خارجی در حد توصیه رجوع ایرانیان به سفارتخانه های خارجی نیست و اصلاً زباب رذالت و خیانت قابل قیاس نیست، ولی نکته در همان اهداف سیاسی بیگانگان است که تجلیل از شخصیت های خارجی، کوره راه تکوین و تحقق رامیابد، ولی مراجعه ایرانیان به سفارتخانه های خارجی بجای کوره راه تکوین، راه سرراست دعوت رامیگشاید.

افغانی این واضح را تشخیص داده که راه دعوت از بیگانه با اهداف بیگانه همراه است ولی ما چه عرض کنم!

دستاوردهای دعوت بیگانه

مراتبی از دستاوردهای معلوم و مسلم توصیه مراجعه به سفارتخانه ها اینهاست:

دعوت بیگانه به دنبال کردن اهداف سیاسی خودشان - دعوت به دخالت در امور کشور - ابراز آمادگی مردم برای خدمت به بیگانه از طریق تماس با سفارت خانه ها - فراهم شدن امکان سفارت خانه ها به استخدام ایرانیان برای جاسوسی - تبدیل سفارتخانه ها به پایگاه سیاسی مخالفین حکومت - تبدیل مخالفان سیاسی حکومت به قشون و نیروی پنجم خارجی - ایجاد استعداد سیاسی برای تحمیل خواسته های بیگانه به کشور - فراهم شدن زمینه های مناسب برای رقابت های سیاسی و بازرگانی کشورها در ایران -- رجوع به سفارتخانه ها مقدمه ای میشود برای بست نشینی در سفارتخانه ها و برگشت جامعه به دوران قاجار - از میان رفتن قبح توسل به بیگانه و تبدیل آن بیک فریضه ملی که این یکی (ام الفساد) است.

سرمايه سياسي

در تشریف فرمائی اخیر اعلیحضرت به کانادا (گویا تورنتو) و مصاحبه با روزنامه گلوب اند میل برای دومین بار تأیید شد که <رضایپهلوی کمپینی را عرضه میکند که ارسال برگه های رای به سفارتخانه ها و دفتر سازمان ملل متحد را در ایران تبلیغ میکند>

بموازات این اظهارات، اعلیحضرت برای اولین بار از سرمایه سیاسی خودشان صحبت کردند که آنرا صرف مبارزه خواهند فرمود.

نمیدانم مقصود اعلیحضرت از سرمایه سیاسی چیست ولی تا آنجا که میدانم توصیه و بقول خودشان <کمپین مراجعه به سفارتخانه های خارجی> بر باد دهنده هرگونه سرمایه سیاسی و حتی اعتباری و ملی است.

رویدادها تخیلات رباطل میکند

در سال ۶۲ یعنی همان سالی که اعلیحضرت فرمودند <دستم اگر قطع شود از خارجی برای نجات ایران کمک نخواهم گرفت> و بموازات همان بیانات میهن پرستانه و حکیمانه بمناسبت سالگرد مشروطیت توصیه فرمودند که مردم به خیابانها بیایند و در بحبوحه قدرت خمینی مردم باشوق و ذوق توصیه را فراگیر کردند تا جانی که گزارشات خبرنگاران حاکی از استقبال شگرف مردم بود، بخش عظیم استقبال مردم هماهنگی با مردم با توصیه اعلیحضرت بود، آیا اگر توصیه بر مبنای توسل به سفارتخانه ها بود و یا شعارهای ناموزونی که در رابطه با دریافت کمک از بیگانه مطرح است، جاری بود توصیه اعلیحضرت بر آمدن به خیابانها قبول مردم قرار میگرفت؟

چند روز بیشتر باقی نمانده تا بر اعلیحضرت مشخص و روشن شود که در چه جریانی حرکت دارند که کاملاً برخلاف باورها و فرهنگ و منش ایرانی است.

ناگوار و سخت است که بعد از سی سال اعلیحضرت پرچمدار حرکتی شده اند که ماهیتا آن حرکت منفور ملت و خلاف اخلاق و شرف ایرانی است.

مدرس با آن شخصیت دینی و سیاسی بمناسبت توسل به آلمانها در دولت در تبعید نتوانست سرکوفت نمایندگان مجلس را تحمل کند و در حال گریه از مجلس خواست که جلسه محاکمه او را تشکیل دهد.

کنسول انگلیس در کتابش نوشته است <ایرانیان بامیل و رضا از صراف های بازار با ۲۴ درصد بهره وام میگیرند و وام ۱۲ درصدی بهره را قبول ندارند>

اعلیحضرت به چند ایرانی انگشت شمار که برای خارجی جاسوسی میکنند نگاه نفرمایند به توده وسیع مردم ایران و باورهای اصولی آنها توجه نفرمایند.

همان الله (والله) که اعلیحضرت شاهد و ضامن بیاناتشان آورده اند توسل به بیگانه راحرام کرده، و ایرانیان این حکم دینی را با باور و شرافت ملی خودشان آمیخته اند و معجونی شده است که هرکس به آن نزدیک شود نزد مردم خوار و بی مقدار است.

در همین چند روز آینده این حقیقت بر اعلیحضرت ثابت خواهد شد که فرهنگ و آئین و تربیت ایرانی مراجعه و توسل به بیگانه نیست، و توصیه اعلیحضرت باشکست مفتضحانه ای روبرو خواهد شد و انسان باید بسوزد که اولین حرکت سیاسی اعلیحضرت در جهتی نمایان شود که ایرانی از تجسم آن وحشت میکند.

سر هارولد نیکلسون می گوید؛ ((یک سفیر یا یک دیپلمات، کارخانه اسلحه سازی و یا تسلیحات و یا کشتی جنگی در اختیار ندارد، تمام اسلحه آنها «واژه» ها هستند که بکار میگیرد.))

«واژه» ها گاهی از قدرت یک توپ و یا بمب هم بالاتر میروند.

در جهان امروز پروپاگاندا، قدرت میدیا (رسانه های گروهی)، به قدری بالا رفته است که می تواند دیپلماسی یک کشور را بطور کلی دگرگون کند. یک کشور را بکلی نابود کند.

اقتناع یکی از ابزار های دیپلماسی و از جمله ابزار روابط همگانی است. هرگاه سخنوری یا دیپلمات یا رییس کشوری یک گروه از این لایه های جامعه را با سخنان و رفتارش مورد بی مهری قرار دهد خود با واژه های خودش که به اشتباه بکار بسته، سد راه خودش خواهد شد. در زیاده گونی اشتباه بر احتی رخ خواهد داد.

شوربختانه اعلیحضرت، بجای دنبال کردن یک دیپلماسی پیوسته متکی به «اعتقاد= باور» بنیادین، هر بار تاثیر گرفته از گفته های نفر آخری که با ایشان در تماس بوده مطالبی جهت دار و خارج از حیطه یک دیپلمات کارگرفته و خارج از حیطه اقتناع، بیان میکنند.

ح-ک